

Het verhaal van de reiziger

geschreven door 98 deelnemers aan de door Shodo georganiseerde
Landelijke dag van het Dagboekschrijven
op 23 oktober 2010

**DEELNEMERS AAN DEZE DAG KUNNEN OOK IN JANUARI 2011 NOG
HUN BIJDRAGE INSTUREN OM HET VERHAAL VAN DE REIZIGER
COMPLETER TE MAKEN.**

Stuur je eigen fragment op naar yoeke@yoeke.com o.v.v. Reiziger.

Het ontstaan van dit verhaal

98 schrijvers zitten bij elkaar. Ze concentreren zich op de beelden die opdoemen in hun creatieve schrijversfantasie. We weten niet veel van de Reiziger. Wel dat hij vijf plekken bezoekt. Ze worden in een enkele zin beschreven. Er is tijd tussen elke beschrijving, zodat zich in elk schrijvershoofd een beeld kan vormen. Woorden kunnen neerdwarrelen achter het voetspoor van de Reiziger. Elke schrijver geeft dan kleur en geur aan een door haar of hemzelf gekozen plek. Zwijgt. Schrijft. Zo ontstaat het reisverslag dat niemand alleen had kunnen schrijven.

Een veel gebruikte stijl is het 1,2,3'tje, een door Yoeke geïntroduceerde schrijftechniek waarbij de eerste regel bestaat uit een beschrijving, de tweede of derde opent de Poort van Als met een vergelijking, de overgebleven regel is een vraag die volgt uit de andere regels.

Het verhaal van de Reiziger

-Verteld door Yoeke Nagel, auteurscoach - www.yoeke.com -

De herberg

Niemand lijkt hem op te merken als de reiziger vermoeid de deur opent.

Het is druk in de herberg.

Pullen bier klinken proostend, gelach blijft bulderend onder de houten plafondbalken hangen. Het is als thuiskomen op doorreis.

-Debby-

Na een eenvoudige maar stevige maaltijd wijst de waard naar de gammele trap die boven de toog langs naar een stoffige kamer leidt. "Daar staat je bed. Vooraf betalen," roept hij de Reiziger toe, terwijl hij drie grote pullen bier tegelijk tapt. De slaap trekt de reiziger de nacht in, alsof er geen geluiden en geuren door de morsige vloer heen blijven lekken.

De stad

De volgende ochtend, na een stevig ontbijt, wandelt de Reiziger, uitgerust en vol goede moed, de stad in.

De weg door de stad. Slingerend, geplaveid met grote keien waar hij steeds over struikelt. Alsof de stad hem zo lang mogelijk hier wil houden.

-Debby-

Op de markt ziet hij 1001 dingen: kleurige stoffen, meubels, boeken, kruiden, fruit, insecten die je kunt eten en veel geroezemoes van mensen. Hij voelt een rust alsof hij thuis is.

-Jeannet Harms-

Kleuren en geluiden brengen de overvolle markt tot leven. Stil neemt hij de woorden in zich op. Alsof zijn dorst naar levendigheid nog niet gelest is.

-Mieke van Rinsum-

De stadspoort is in zicht. Daarachter opent de wereld zich. Alsof deuren vrijheid beperken.

-Rennie Fopma-

De velden

Buiten de poort wachten de korenvelden. Hij ziet het gele, golvende graan op glooiende heuvels. De wind waait. De zon schijnt. Het is niet te warm. Tussen het graan: korenbloemen blauw, klaprozen rood, margrietten, ganzebloemen geel. Een zandweg. In de verte een bosrand. Droge lucht. Het grint knarst onder zijn voeten. Dorst. Blauwe lucht met witte wolken. Het doet hem denken aan lang geleden. Aan de roggevelden rond zijn ouderlijk huis. Aan de bloemen die hij er als kind plukte.

-Carla van den Hombergh-

De bosrand komt naderbij en het is alsof de Reiziger erheen getrokken wordt, dieper en dieper het donkere bos in. De hoge bomen werpen grillige schaduwen over het pad dat bemost is en vrijwel onbetreden lijkt.

Het bos

Op een deken van bladeren zit een eekhoorntje een nootje te smikkelen. In de lucht krast een uil. Het eekhoorntje kijkt verstoord op, alsof het wil zeggen: 'Zoek toch je eigen beuk!'

-Rennie Fopma-

En midden in het bos wijken de bomen uiteen. Daar staat, in statige rust, een eenvoudige boskapel. In gepaste stilte wandelt de Reiziger naar de deur. Als hij die voorzichtig opendruwt voelt hij hoe dit de plek is waar hij zijn werkelijke doel zal vinden. In eerbiedige stilte wandelt hij in de richting van het bescheiden altaartje.

De boskapel

Vier kaarsen in de boskapel staan onverstoorbaar te branden. Langs een ervan druppelt het vet fascinerend langzaam richting vloer. Alsof hij ontroerd is door de blik in de ogen van de eenzame reiziger.

-Edith van Kuijck-

En daar staat, naast het altaar, opnieuw de slager die hij eerder al zag op de markt. In zijn ogen weerspiegelt de blik van het net geslachte, veel te jonge varken. Het water loopt hem in de mond en hij mompelt: 'Heer, zegen deze spijze'...

-Marga van Kalles-

Vanaf dat moment lijkt er een wereld voor hem open te gaan. Droombeelden, visioenen, herinneringen, zijn grootste angsten en verlangens worden zichtbaar op deze mysterieuze heilige plek in het bos. Verder terug dan zijn herinneringen, verder terug dan de tijd zijn de beelden die zich zo helder voor hem afspelen dat hij de geur van feestmalen kan ruiken, de lachende stemmen van kinderen hoort. De stormvloed van beelden verdrinkt hem, beneemt hem de adem en hij valt, valt, blijft vallen...

De reiziger staat vertwijfeld buiten. De deur van de kapel valt achter hem dicht. De ontmoeting, als die er al werkelijk was geweest, is afgesloten. Verdwenen achter een dichte deur zonder klink. Is hij echt binnen geweest? Hij legt zijn oor tegen de door de zon verwarmde houten deur. Stilte aan de andere kant. Geen geritsel, geen geschuiifel, geen voetstappen, geen stem. Geen geluid om hem te herinneren aan wat daarbinnen was, wat daarbinnen is. Alsof het er niet geweest is. Hij doet zijn ogen dicht. Wat heeft hem daar geraakt? Wie heeft hij daar ontmoet? Wat heeft hij ontmoet? Dan voelt hij het, zonder woorden. Hij is aangeraakt door de stilte zelf. Een ontmoeting met zijn bestemming.

-Natascha van 't Hooft -